

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 11. Prodigium Legionis Fulminatricis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

tiadem, & Marrianum, sublato in cœlum, & post triduum rursus in terram deductos. Isti hæretici in solitudine vivebant, contemptum rerum omnium profitentes. Inter Discipulos Valentini quoque Theotimus quidam recensetur, qui multa industria de imaginibus veteris Testamenti scripserat. Posteriores hi Valentiniani longe a Magistri sententia recesserant, quotidie aliam cudentes doctrinam. Hos omnes S. Justinus Martyr, Miltiades, alique Philosophi Christiani oppugnarunt, quibus accensendus S. Irenæus, qui magna cura in eorum errores inquirens, illos deinde voce, & calamo refellit.

Sæculum II.

A. C. 174.

Tertull. ad
Val. c. 4.

idem I. c. 5.

Iren. in
præf. l. I.

§. XI.

Miraculum Legionis fulminatricis.

Interim Imperator Marcus Aurelius Sarmatis, Quadis, Marcomannis, & pluribus aliis Germaniæ populis bellum inferebat, anno Regni sui decimo quarto; J. C. centesimo septuagesimo quarto; Quadorum dolo in Regionem sylvis, & montibus impeditam (est illa hodie Bohemia) cum exercitu pertractus est, ubi Romanis solis fervore, & siti arescentibus nec progredi licebat, nec regredi, quippe Barbari numero superiores, occupatis omnibus in circuitu stationibus, quadam obsidionis specie improvidos incluse-

Eus. Chron.

174.

An. 174.

Epit. Dion.

M. Aur. p.

274.

Sæculum II. cluserant; porro in Exercitu Romano
 A. C. 174. magnus erat Christianorum militum nu-
 merus, quorum plerique Melitina Arme-
Euf. V. c. 5. niæ, & ejus finibus venerant; hi, geni-
& Epit. bus flexis, opem a Deo ferventi oratione
Dion. ibid. imploravere; novum hoc erat, nec an-
 tea visum, inimicis spectaculum, at quod
 secutum est, admirationem in terrorem
 convertit.

Coeuntes subito nubes maximum im-
 brem effudere; primo Romani levantes
 capita sua (tanta urgebat sitis) ore aper-
 to pluvias excipiebant, mox clipeis ga-
 leisque aqua impletis, suam prius, deinde
 equorum sitim levarunt, cumque simul
 Barbari impetum facerent, una manu
 bibentes, altera se tuebantur; fuere,
 qui in isto conflictu vulnerati, proprium
 aqua mixtum cruorem potarent. Inter-
 rim ingenti impetu mixta grandinibus ful-
 mina ruebant in Barbaros; ignes, & aquæ
 eodem turbine decidere videbantur; at
 ignis Romanos non tangebat, aut illico
 extinguebatur, dum econtra imbres nihil
 Barbaris prodesse; urebantur pluviali-
 bus aquis, non secus ac si oleum fervens
 superfunderetur, ita, ut toto corpore
 madidi, aquas quærent, seque mutuo
 vulnerarent, ut saltem effuso sanguine
 ignem valerent extinguere. Multi, cum
 solos Romanos cœlesti aqua juvari cer-
 nerent, ad Romanos confugiebant, quos
 Cæsaris humanitas excepit. Hæc

Hæc victoria occasione fuit, ut M. Aurelius septimo Imperator ab exercitu proclamaretur; cumque hunc honorem ante Senatus decretum alias non solitus esset acceptare, tunc tamen, tanquam cœlitus sibi oblatum, non respuit; omnibus enim, Romanis hanc victoriam prodigio partam, erat indubitatum, prodigii vero causam alii aliam existimabant; Pagani, qui pro Cæsare pugnaverant, falsorum Deorum ope devictos Barbaros credebant; nempe, ajebant: *Arnuphis Ægyptius Magicæ artis Magister, qui Cæsarem comitatur, Mercurium Aereum, & Dæmones in auxilium vocavit;* Alii hanc victoriam ipsius Imperatoris pietati a Diis datam autumabant.

Sæculum II.
A. C. 174.

Capit. in
Marco p. 32.

Cohortes Christianæ, quæ Miraculum a Cœlo impetraverant, vel ipsæ nomen Legionis fulminatricis tulerunt, vel potius illi Legioni, cujus hoc pristinum nomen erat, insertæ sunt. Hujus miraculi monumentum Romæ hodiedum conspicitur in anaglyphis columnæ Antoninæ iisdem temporibus elaboratæ; Romani ibi exhibentur quasi cum Barbaris pugnaturo, quos jam fulgura, imbres, & fulmina prostravisse videntur; cum autem illi, qui hæc sculptilia perfecerunt, fuerint Ethnici, in aere repræsentarunt virum volantem promissa barba, & brachiis extensis quasi in pluvias defluentem; antiqui-

Eus. V. hist.
c. 5.

Hist. Eccles. Tom. I.

Pp

tiqui-

Sæculum II. tiquitatis periti per hunc virum Jovem
 A. C. 174. Pluvium significari credunt, etenim etiam
 sub hoc nomine a Romanis colebatur.
Euf. Chron. Ajunt M. Aurelium de hac victoria lit-
 an. 174. teras scripsisse, quibus exercitum suum
 exitio proximum Christianorum precibus
 servatum testabatur.

§. XII.

*Epistola Martyrum Viennensium, &
 Lugdunensium.*

Euf. V. hist. Hujus beneficii memoria brevi tamen
 init. evanuit; tribus enim post annis, id
 An. 177. est, centesimo septuagesimo septimo Chri-
 stianorum persecutio in multis urbibus
 ob seditiones populares præsertim in Gal-
 liis recrudit; id colligitur ex epistola,
 quam hujus rei testes oculares in Græ-
 ciam scripserunt cum hoc titulo: *Servi*
Jesu Christi, qui Viennæ, & Lugduni in
Gallia habitant, fratribus Asiæ, & Phry-
giæ, qui nobiscum eandem fidem habent, &
spem; pax sit vobis, & gratia, & gloria
a Domino nostro Jesu Christo. Post in-
 gressum persecutionis toleratæ modum
 hisce enarrant: *Tanto furore Pagani*
in nos exarserant, ut domibus priva-
tis, balneis, locis publicis ejicerent, nec
ubicunque demum quemquam nostrum in
lucem prodire paterentur. Tunc pusilla-
 nimes fuga sibi consulere, qui fortiori
 erant animo, caput suum tempestati expo-
 suere.